

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 39214-10-19 ז. נ' א.

לפני כבוד השופט ארז שני

התובעת: ל. ז.

על-ידי באת כוחה, עורכת דין מורן אלבז-קונפורטי

נגד

א. א.

הנתבע:

פסק דין

ההליך

1. ביום 24.10.2019 הניחה לפניי אם, תובענה כנגד אב, למזונות שני קטינים ילידי 2017 ו- 2019.
2. לטענת התובעת היא משתכרת סך 3,300 ₪ (סעיף 15 לכתב התביעה) ודרישת המזונות עמדה על כ- 3,500 ₪ לחודש כולל דמי מדור ואחזקת מדור, בתוספת חיובי הוצאות חינוך ורפואה.
3. ביום 03.05.2020 הוריתי כי המשמורת בילדי הצדדים תהא משותפת, כך גם זמני השהות.
4. פסק דין זה שניתן בתמ"ש 39192-10-19, שינה איפוא, את הנסיבות אשר שימשו בהחלטה למזונות זמניים, אותה נתתי ביום 27.11.2019 ובה כתבתי, בין השאר, כך:

חובה בדין הישראלי היא למעשה לשאת במזונות הקטינים כמעט בצורה

סולוטית לפחות בכל מה שנוגע למזונות הכרחיים.

אלא שגם עם הלכת בע"מ 919/15 קבע שמכוח נוסחו של החוק אין מנוס אלא להתחשב בגילאי הקטינים רק מגיל 6, אז ההלכה אשר נהגה עובר ל-919/15 ועודנה בתוקף, קבע כי בכל מקרה יש להתחשב בהכנסות הצדדים, להותיר גם לאב ידי קיומו, להתחשב גם בתום הלב ובגילוי הנאות של הצדדים, גם בתמונת המצב הכוללת, גם בשעה שמדובר בחיוב אבסולוטי.

ואכן על גב דיון למזונות בשלב יישוב הסכסוך קבעתי מזונות שהיו נמוכים בהרבה מן המינימאלי. קביעתי דאז איננה מחייבת אותי היום ובוודאי שהיא לא נועדה אלא לתת צעד ביניים קצר עד אשר יסתיימו הליכי יישוב הסכסוך. אותה קביעה כאמור לא רק מחייבת לעניין הסכום אבל טוב לומר כי היא התבססה על שני אדנים. האחד היקף הכנסתו של האב כפי שהיה ידוע אז, והיום לאחר שעיינתי בתלושים וחזקה עליי מצוות הדין שדמי הבראה, כספי בונוס וכן הלאה שישולבו בשנה האחרונה צריכים לצירוף אל הכנסתו החודשית הממוצעת של האב ואני קובע את הכנסתו בסך של בין 10 ל-11 אלף ₪ בחודש.

הסוגיה השנייה בגינה קבעתי מזונות שהם מצומצמים יחסית בשעתו הייתה סוגיית חוסר האמון שנתתי בהכנסותיה המדווחות של האם, כאשר היו הדברים בלתי סבירים בעליל כפי שתיארתי בהחלטה שם. והנה בעייני בכתב התביעה גם בבקשה היום, גם בדפי האשראי, חוסר האמון שלי רק גובר והולך. דיברתי קודם ואני אומר גם היום שיש חוסר תאימות תהומי בין סוג הנכס שבו גרה האם, היקף ההחזרים להלוואות פיננסיות שונות שהיא משלמת למעשה כפי 4 ממה שהיא טוענת כהכנסתה המוצהרת, חושף לכך את הצהרתה כי הכנסתה נגבית במזומן ותמצא כי היא צריכה להראות שרק המזומן המדווח לבנק הוא הכנסתה. שהרי אם הכנסתה כולל המדווח לבנק אינה אלא 3,300 שקל, בצדק תוהה האב הכיצד משלמים 11 אלף שקל הלוואות מדי חודש מהכנסה של 3,300 שקל.

הצהרה על התנהלות במזומן, אף שבדרך כלל אין מייחסים לאדם הכנסה רעיונית בשלב של קדם משפט, אולם הצהרה על התנהלות במזומן מעבירה סוג של נטל למרויח המזומן להראות שבאמת את כל כספי המזומן מפקיד הוא בחשבון הבנק ומדווח הוא את כספי המזומן כחוק.

לדעתי, ספק גמור לכך על פני הדברים. מחזיק אני דיווחי אשראי ל-4 חודשים, מצאתי שם חיובים לגז, לביטוחים, לחשמל, לתקשורת, לחברות ביטוח הא ותו לא.

בלתי סביר בעיניי לחלוטין שהאם למשל קונה מזון וקונה ביגוד ואף אחד מן הדברים איננו מופיע בכרטיס האשראי, זו אם שולמו הדברים במזומן מאותם מזומנים לא מדוחים שלא מצאו דרכם אל הבנק.

בלתי סביר לחלוטין בעיניי שייבחר אדם בהתנהלות כלכלית המוציאה עשרות אלפי שקלים בחודש ויטען להכנסות בסך 3,300 שקל לחודש.

לעת הזו, רק שאינני מסוגל לשום את הכנסות האם, מוכן אני לשום אותם בשלב הזה בסך של אם כמעט זהה להכנסותיו, אולי גם גבוה ממנו משמעותית, חובת ההוכחה היא על האם.

בדרך כלל לא צריכה אם להוכיח הוצאות שהם בגדר מזונות הכרחיים לקטין, שהרי מזונות הכרחיים כשם כן הם אינם צריכים הוכחה.

כאשר תובעת האם עבור שני קטינים מזונות בסך 1,660 שקל לקטין כולל מדור, הן מדובר בתביעה מופרזת כלל ועיקר.

אלא מאי, אנחנו רגילים לומר שאנשים שאינם חייבים באישור הסכם ממון בפני בית המשפט מכבדים אנו את הסכמותיהם ובכלל זאת הסכמות לעניין ההורות השווה והחלוקה בהוצאות לבלי שלם מזונות.

אנחנו רגילים לסבור שיכול להיות שתנאי החיים לגבי הילדים השתנו ולכן ההסכם לעניין הורות שווה כפי שחתמו הצדדים לא יעמוד במבחן המציאות ויקבע הורה משמורן כפי שהדברים הם בכאן, ויש גם לראות את האם בבחינת הורה מרכז שהוצאות הילדים מוטלות עליו והוצאות נוספות שמוציא האב הם בגדר מה שכונה בפסיקה בשעתו מעבר או התנדבות.

בכל מקרה, האב בשלמו מזונות יוצא ידי חובתו ומכאן סוברני לחלוטין להחליט אם רוצה הוא להוציא הוצאות נוספות אם לאו.

אלא שהסכם ההורות השווה אשר ניתן לשינוי לעניין המשמורת מהווה הסכמה ראייתית לכאורה של הצדדים לפתור את האב מתשלום מזונות. למה החליטה האם לחתום על הסכם שפותר את האב מתשלום מזונות, אולי מפני שידעה שיש לו כבר ילדים נוספים בעבורם משלם הוא כ-2,500 שקל מזונות והמתארחים בביתו, אולי מפני שהבינה שבתוך ה"סיר המשפחתי" מתנהלת קטינה נוספת שאינה ילדתו של האב, אולי וכך בשלב זה אני סובר מפני שידעה היא שהיקף הכנסותיה הוא כזה שיכול והיא לא תזדקק לאב כך או אחרת, ואולי חתמה היא על ההסכם מבלי לדעת. מי שאינו יכול לדעת אך ההסכם הסכם.

שורת הדברים צריכה אפוא להישקף בהחלטות בית המשפט בדיוק כמו שצריך בית המשפט להיות גם ער לכך שכאשר נפסקים מזונות לקטין אין הם נפסקים במכפלת הקטנים לאמור כאשר נדרשים כ-1,600 שקל עבור קטין אחד, אין זה אומר שיש לפסוק עוד 1,600 שקל לקטין אחר וכן הלאה, וכן הלאה, הכול כאמור בהלכת ורד.

השאלה מה הם מזונות מינימאליים נידונה שוב ושוב בבתי המשפט המחוזיים במחוז תל אביב וניתן לומר שהסכומים הם נעים בין 1,300 שקל לחודש ועד 1,800 שקל לחודש, תלוי במקרה, תלוי בהורה, תלוי בהכנסות הצדדים וכן הלאה.

סבור אני לעת הזו כי כאשר בדירה מתגוררים אדם נוסף שאינו ילדו של התובע אכן בצדק עשתה עורכת הדין קונפורטי כאשר קיצצה 50 אחוז מעלויות המדור. אלא שמה שאיננו בצדק הוא שכאשר מדובר בהכנסה של מי שיש לו 4 ילדים ומגיע כדי 10 או 11 אלף שקל, אז הוצאות החזקת המדור נבלעות להן בעצם בתוך ההוצאה הכללית למזונות שוטפים, בייחוד שכאשר בדירה גרים 2 ילדיו של האב אך גם האם ואדם נוסף, בנסיבות האלו הופכות חלק מהוצאות החזקת המדור לבטלות בשישים. צריך לזכור

כאשר נתבע השתתפות בתשלום משכנתא בגובה 3,700 שקל, שאין מדובר בדירה יקרה במיוחד מבחינת העלות שלה, הסכום דומה לאחזקת דמי שכירות רגילים, אלא ש-40 אחוז מ-50 אחוז של 3,700 שקל לא יגיע לסכום של 1,040 שקל אלא לפחות מכך.

סוף דבר לעת הזו. סבור אני מתמונת המצב הכוללת שמן הראוי לחייב את האב במזונות הקטין... בסך 1,300 ₪ ובמזונות הבן... בסך 1,150 ₪ נוספים.

אשר להוצאה למדור יתווסף על סך המזונות לעת הזו סך 500 ₪.

ההוראות אשר ניתנו בשעתו ואשר להשתתפות שווה בהוצאות חינוך חריגות והוצאות רפואיות חריגות באופן בו יעשו הדברים לעת הזו בשווה בין הצדדים בעינן עומדות וככל שלא ניתנו הוראות, אשר הדיון מתקיים בהקלטה וקשה לי לראות את ההחלטה לנגד עיניי, אז בשלב זה יישאו הצדדים בהוצאות אלו בשווה."

טענות האם, בתמצית

5. מדובר בקטני קטינים, טרם מלאו להם 6 שנים.
6. אין צורך בהוכחת צרכיהם.
7. הכנסת האב היא בסך 11,500 ₪ נטו לחודש וכן הוא נהנה מרכב צמוד; אין לו גם עלות מדור; האם משתכרת סך כ-3,300 ₪ לחודש.
8. האם דואגת לילדיה (גם זו שאינה בתו של הנתבע) ואינה שולחת אותם לצהרונים, מטפלת גם באמה כך שאינה ממצה יכולתה להשתכר.
9. אין לקפח בין ילדי הנתבע כאן לילדיו האחרים במזונותיהם, במשמורת משותפת הוא נושא בסך 1,200 ₪.

10. ההסכם שנחתם בין הצדדים לא אושר ולכן אין לו נפקות, בוודאי לא כדי פטור ממזונות.

טענות האב, בתמצית

11. יש לאכוף את ההסכם עליו חתמו הצדדים ולפטור את האב ממזונות.

12. האב שילם לילדיו, עם חתימת ההסכם בין הצדדים, סך 2,500 ₪.

13. האם יכולה להסתדר, עובדה שבספטמבר 2018 למשל, היתה ביתרת זכות בסך 10,000 ₪ בעודה משלמת הלוואות בסך 11,346 ₪ ואין בחשבונה הפקדות מהוריה.

14. מדרגת גיל 6 הנזכרת גם בבע"מ 919/15 יוצרת חוסר צדק.

15. לאם דירת 4.5 חדרים לה הוסיפה גם מרפסת.

16. האב משלם על מרבית ההוצאות שאינן תלויות שהות, כפי שהודתה גם האם, והיא גם נהנית מהטבות כחד הורית.

17. האב משתכר בין 10,000-11,000 ₪ לחודש.

18. כנראה הכנסות האם כ- 20,000-30,000 ₪.

19. טענות האם בגין הוצאות שכירות, למשל, או חיובי חומרים אינם מגובים באסמכתאות.

20. אין ליחס כל אמינות לדיווחיה הכספיים של האם ולמעשה האם היא "נס כלכלי".

דיון והכרעה

מעט על הדיון החל

21. גם טרם באה לעולם הלכת בע"מ 919/15 (וראה: בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית {פמ"מ - 19.07.2017, להלן: "הלכת 919/15"}), צווה בית המשפט להביא בחשבון, בבואו לפסוק מזונות, את יחס הכנסות הצדדים, הצרכים, זמני השהות וכו', בין לפני גיל 6 ובין לאחריו (ראה: בע"מ 8719/13 פלוני נ' פלוני {פמ"מ - 05.02.2014}).

22. במילים אחרות, העובדה כי התובעת היא אם, כשלעצמה, אינה מזכה אותה בזכות לקבל מזונות אוטומטית, לא בסך הכרחי ולא בסך אחר. לצורך קבלת מזונות ולו בסך ההכרחי צריכה האם להיות משמורן או למצער "הורה מרכז" (וראה: עמ"ש (חי) 22981-07-19 ב. ה. ב. {פמ"מ - 23.12.2019}).

23. נסיבות אובייקטיביות יכולות כמובן להפחית גם מן הסך ההכרחי (וראה: עמ (ת"א) 1098/07 פלוני נ' אלמוני - קטין {פמ"מ - 31.08.2008}), בהן הפיכת המשמורת למשותפת, הסכמות הצדדים (וראה פסק דין של כבוד השופט י. שנלר), הכנסות נמוכות בנסיבות אובייקטיביות ועוד.

24. כלל הוא שבדין שהסכמים (גם הסכמים בין הורים) נדרשים לכיבוד בין הצדדים עצמם (וראה: ע"א 3666/90 מלון צוקים בע"מ נ' עירית נתניה, מו(4) 045 {פמ"מ - 22.07.1992}) ורק בית המשפט, כמופקד על אינטרסי ומזונות קטין, יכול לסטות מהם (וראה: בע"מ 2507/09 פלוני נ' פלונית {פמ"מ - 27.04.2009}).

25. תביעה למזונות היא תובענה כספית (וראה: עמ"ש (ת"א) 14781-09-19 פלוני נ' פלונית {פמ"מ - 07.06.2020}) ונטל ההוכחה לגבי היקף השתכרות התובעת מוטל על כתפיה (וראה: תמ"ש (בי"ש) 55103-05-11 א. א. נ' י. א. {פמ"מ - 28.12.2012}).

לתחילת גופו של עניין

26. המעיין היטב ב"הלכת 919/15" יגלה כי גם שם ראו שופטי בית המשפט העליון את מדרגת גיל 6 כאילוץ שנכפה בחוק, אך רוח הדברים ברורה - מזונות קטין יש לשלם כפי הכנסות הצדדים וזמני השהות (וראה גם: פשר (ת"א) 42116-12-17 גנץ נ' כונס הנכסים הרשמי תל אביב {פמ"מ - 08.12.2019}).

27. אין עורר כי בין הצדדים, בגירים ומסכימים, נערך הסכם במודע, המפטיר את האב מן המזונות ואין נפקא מינא אם היה בית המשפט מאשר הסכם אשר קדם ללידת קטין או אפילו מסרב לאשרו, בהעדר מזונות.

28. להסכם כאמור יש משקל ראייתי אשר לכוונות הצדדים, הכנסותיהם וראייתם את חבותם כלפי ילדיהם.

29. ביום 19.07.2020, מעמוד 17, העידה התובעת במענה לשאלות הנתבע - כך:

"ש. איזה הוצאות יש לך על ... ו... שלי אין?"

- ת. אני יודעת שאת החצי השנה הראשונה של... אני שילמתי.
עכשיו זה אותו הדבר. כשהילד נולד לא שילמת שום דבר.
- ש. אם ההוצאות זהות, מה התביעה הזו למעשה?
סליחה, משהו אחר.
לבית המשפט: הוא שואל שאם אתם מחלקים את הזמנים בשווה וההוצאות על הילדים זהות, למה לשלם מזונות?
ת. אני, כעיקרון, נכון לעכשיו במצב שאם ההורים שלי לא יתנו לי את האוכל למקרר אז לא אוכל לקיים את הילדים שלי, גם בזמנים שהם אצלי. נכון, בגלל הקורונה ירדו לי לקוחות והרבה אנשים לא באים ועושים טיפולי יופי."
30. גם עיון בשאר חקירת התובעת יגלה כי לא רק שזמני השהות והמשמורת הם שווים, אלא שאין לראות באיש מן הצדדים כהורה מרכז.
31. בהינתן, אפוא, ההסכם שבין הצדדים הפוטר אותם מן המזונות והעדר הורה מרכז, מה טעם יש בפסיקת מזונות לטובת התובעת?
32. בעמוד 11 העידה התובעת, כך:
- "ש. האם את מאשרת שבערך חודש-חודשיים אחרי שהכרנו החתמת אותי על הסכם ממון?
ת. כן.
ש. בהסכם הממון הזה את מדברת על זה שיש לך רכב מסוג I20 למרות שבביהמ"ש טענת שאין לך רכב.
ת. הוא נמכר לפני שלוש שנים.
ש. את מדברת על מוניטין של העסק שלך ועל הדירה שלך. כלומר, מהבחינה הזו ההסכם תקף?
ת. כן.
ש. כמה חודשים אחרי, ה' בירך אותנו בהיריון של... ואז חתמנו על המשך ההסכם, הסכם חלוקת זמני שהות ומזונות. זה היה כשהיית בהיריון וחתמת עליו מרצון?
ת. לא. הכרחת אותי לחתום. אמרת שלא תהיה נוכח ולא תהיה אם לא אחתום על ההסכם ושלא יהיה ההיריון.
ש. ולא שאלת, המשכת בהיריון.
ת. כבר עזבת. אמרת "אני לא רוצה להיות בהיריון של...", עזבת.
ש. יש פה עניין של שני אנשים מבוגרים שעברו כבר הליכים."

33. תוצאת הדברים היא שאין מדובר בהסכם שנעשה בנסיבות של כורח, וכאמור, הסכמים ככלל יש לכבד.

הכנסות הצדדים

34. כבר בשלב ההחלטה למזונות זמניים לא נתתי אמון בגרסת התובעת בה היא מתמידה גם כעת, לפיה כל הכנסותיה הן כ- 3,300 ₪ לחודש.

35. על הכנסת הנתבע אין עורר כעולה לסך נטו של כ- 11,000 ₪ לחודש, ממנה הוא פורע סך 1,200 ₪ מזונות, לשני קטינים שאינם קשורים לתובענה כאן.

36. נשאלת, אפוא, השאלה האם לאחר שלב ההוכחות ניתן ליתן אמון בגרסת התובעת בדבר הכנסתה?

וכך מצאתי בחקירתה (מעמוד 12 לפרוטוקול):

- ”ש. גבירתי טוענת שהיא מרוויחה כ- 3,400 ₪ נטו בחודש?
 ת. כן.
 ש. את מאשרת שעד דצמבר 2018 הכנסותיך היו כ- 11,000 ₪?
 ת. נכון, אבל יש לי הוצאות. כל מה שאני מכניסה אני מוציאה וחלק מההלוואות שלי משולמות על-ידי ההורים שלי.
 ש. הלוואות פיננסיות כמעט 11,000 ₪?
 ת. כן, משולם על-ידי אדם אחר.
 ש. לבית המשפט: כמה את משלמת?
 ת. יוצא לי להפקיד 5-6, כמה שאני מרוויחה.
 ש. לבית המשפט: את מחזירה 5-6, את מחזירה 5-6,
 ת. מזומן, אני לא מדברת על כרטיסי אשראי של העסק.
 ש. לבית המשפט: את מחזירה להלוואות 5-6 כל חודש?
 ת. לא להלוואות, לכל ההוצאות שלי. ההלוואה שלי כל חודש זה 4,300 ₪.
 ש. לבית המשפט: כמה את מחזירה כל חודש מכספיך?
 ת. בסביבות 5-6, משהו כזה.
 ש. איך אדם שמרוויח 3,500 ₪ מחזיר 5,000 ₪?
 ת. זה לא שאני מחזירה. מה שאני מרוויחה במזומן אני מכניסה לחשבון.

הערת בית המשפט:

זו הפעם השלישית שאני שואל את השאלה. התואיל העדה להשיב?

התובעת ממשיכה להשיב לשאלות הנתבע:

- ש. לבית המשפט: אחזור שוב על השאלה - אמרת שחלק מההלוואות שלך מוחזרות על-ידי ההורים. כמה את מחזירה כל חודש?
ת. 3,500 ₪.
- ש. לבית המשפט: זאת אומרת, כל ההכנסה שלך הולכת לצורכי החזרת ההלוואות?
ת. לא, לכלכלה של הבית. ההלוואות זה ההורים.
- ש. לבית המשפט: אמרת שאת מחזירה חלק מההלוואות וחלק ההורים. מה החלק שלך?
ת. 3,500 ₪, להלוואות.
- ש. לבית המשפט: אז ממה את חיה?
ת. ההורים שלי מממנים אותי."

37. ואולם, לא מצאתי ראיות רציפות של ממש לתקבולים מן ההורים, ללמדך כי סביר שהאם מפיקה הכנסות נוספות.

38. ועוד העידה (מעמוד 13) התובעת:

- ש"ש. ביתרת הפתיחה, זה התאריך הראשון שאני רואה פה וזה 12.09.2018, באותם תאריכים שילמת הלוואות ואת ביתרת זכות של 11,000 ₪ וזה בספטמבר 2018. ככה מתחיל דפי החשבון שלך. את יכולה להסביר את זה?
ת. 2018? תביא לי לראות. (מעיינת) אהה, כנראה זה היה אחרי ההלוואה. צריכה להיות הלוואה של ארבע מאות ומשהו אלף ₪.
- ש. הנתבע: אנו מדברים פה על משהו אחר.
לבית המשפט: הלוואה שקיבלת ב- 2019 נראית בחשבון ב- 2018?
ת. תביא לי את הכל לראות (מעיינת ארוכות) על איזה חודש דיברת? על ספטמבר 2018?
ש. כן.
ת. אין את זה פה (מעיינת)
ש. זה החשבון שלך בבינלאומי?

- ת. רגע, זה לא פה (מעיינת). תביא לי את כל החשבון לפני. יש פה רק
 2019. יש פה דצמבר 2018 (מעיינת) אין לפני זה. מה היה
 בספטמבר 2018? אני לא זוכרת (מעיינת). אבל היה איזה משהו
 שהפקדתי לפני, אז אני יכולה להסתכל בחשבון בנק. אבל זה לא
 היה כסף.
- ש. לבית המשפט: אם יש בחשבון פלוס של 11,000 ₪, אז מה הופקד
 שם?
- ת. אני זוכרת שלקחתי הלוואה כדי לסגור את ה"חורים" בחשבון.
- ש. לבית המשפט: יכול להיות שלקחת הלוואה או הרווחת את הכסף,
 יכול להיות הרבה דברים.
- הנתבע: במועד שבחרת להגיש את התביעה בפעם הראשונה, בטיול בת
 מצווה של הבת שלי, את ביתרת זכות.
- ת. זה כסף מההורים שלי באותו שבוע והכנסתי לחשבון.
- ש. את ביתרה של כמעט 11,000 ₪ ואת תובעת מזונות.
- אמרנו שב- 2018 שילמת כמעט 11,500 ₪ הלוואות. אם אגיד לך
 שלאחר שנה מצבך הכלכלי השתפר ב- 3,200 ₪, זה אמת?
- ת. לא.
- ש. נעבור על דפי החשבון. אישרת כבר שבשנת 2018 סכום ההלוואה
 היה 11,346 ₪ ואם ניקח כל חודש החל ממרץ 2019, לדוגמא חודש
 7, אז יש את המשכנתא בסך 3,700 ₪ שהיה כל הזמן וההוצאות
 ובסך הכל זה 8,000 ₪. אז מ- 11,436 ב- 2018, ב- 2019 ההלוואות
 שלך הן כבר 8,000 ₪.
- ת. מחזרתי את ההלוואה הגדולה, לקחתי הלוואה מהבנק.
- ש. לבית המשפט: על בסיס איזה בטחונות?
- ת. של ההורים שלי, הם חתומים עליה.
- ש. לבית המשפט: יש לך דירה?
- ת. כן.
- ש. לבית המשפט: מה שוויה?
- ת. 1.800.
- ש. לבית המשפט: בנית שם מרפסת?
- ת. כן. היא עלתה בסביבות ה- 70,000 ₪ וזה בעקבות אותה הלוואה
 שמחזרתי.
- ש. לקחת עוד כסף ואת משלמת פחות.
- ת. אבל ההורים שלי חתמו ערבות על ההלוואה הזו והם עוזרים לי
 לשלם אותה.

- ש. לבית המשפט: הוא אמר שאת בגדר "נס כלכלי" - היתה לך הלוואה בסך 11,000 ₪, מחזרת אותה גם כדי לשלם, ת. איזו הלוואה של 11,000 ₪ אתה מדבר?

הערת בית המשפט:

תואיל העדה להשיב לשאלתי או לפחות להקשיב עד סוף השאלה.

התובעת ממשיכה להשיב לשאלות הנתבע

- ש. לבית המשפט: הוא מציג לך, על סמך דפי הבנק, מצג כלכלי. את אומרת יצאת לדרך עם הלוואה של 11,000 ₪ ואמרת שמחזרת וההלוואה ירדה ל- 8,000 ₪. שמת עוד 70,000 ₪ כדי לבנות מרפסת. איך לקחת עוד הלוואה של 70,000 ₪ וסך הכל ההלוואה הרשומה ירד ל- 8,000 ₪ מ- 11,000 ₪?
- ת. יש פה בלבול. ההלוואה הראשונה שלי היתה בסביבות ארבע ומשהו או חמש, לא 11,000 ₪. נקלעתי למצב כלכלי שלקחתי את ההלוואה ולא יכולתי להחזיר אותה. הבנק אמר לי, מונה לי יועץ פיננסי ואמר שכל שקל שאני מרוויחה אני מפקידה לחשבון בנק ולא משאירה את חשבון הבנק במינוס.
- ש. לבית המשפט: למה הוא מינה לך יועץ אם הורייך היו ערבים?
- ת. הם עוד לא היו ערבים עדיין. גם מהבנק של ... ביקשתי עזרה לכסות את החובות. באותה תקופה ההורים עזרו לי כלכלית והפקידו לי כספים מהחשבון באותו זמן ואז הגיע הקטע של המרפסת. אמא שלי אמרה שאבנה מרפסת כדי לשפר את הבית והם יחתמו לי, יהיו ערבים. אמא שלי חתומה על ההלוואה ונתנה את המילה שלה לבנק, אבא שלי חתום על המשכנתא, ערבות. המשכנתא שלי היום היא 3,700 ₪ ואני חייבת משהו כמו פחות מ- 800,000 ₪.
- ש. לבית המשפט: אבא שלך ערב למשכנתא, מי משלם אותה?
- ת. אני.
- ש. לבית המשפט: אז את משלמת 3,700 ₪ משכנתא וגם מחזירה עוד חלק מההלוואות?
- ת. כן.
- ש. לבית המשפט: כמה את מחזירה כל חודש משכנתא והלוואות?
- ת. חמש וקצת. ארבע-חמש.
- ש. לבית המשפט: מהכנסה של 3,500 ₪?

- ת. כן. אני לא שכירה, אני עצמאית.
- ש. לבית המשפט: כל חודש את נכנסת למינוס של 1,500 ₪?
- ת. נכון.
- ש. לבית המשפט: כמה המינוס שלך כרגע?
- ת. כ- 26,000 ₪, כי לא עבדתי ממרץ.
- ש. לבית המשפט: נכון לפברואר מה היה המינוס שלך, לפני הקורונה?
- ת. משהו כמו, גם 20,000 ₪, 18,000 ₪. הקורונה גמרה אותי.
- ש. לבית המשפט: כמה היתרה בפברואר 2019?
- ת. אני מדברת על עכשיו, על הקורונה.
- ש. אין לנו נתונים.
- ת. מחזרתי את ההלוואה ופרסתי ליותר שנים, אז החזר החודשי שלי היה יותר נמוך בחודש.
- ש. איך ההורים עוזרים לך?
- ת. כל הזמן הוא אמר שאני מנצלת את ההורים, אז הוא רוצה להבין.
- ש. אם ההורים עוזרים בהלוואה, תראי לי איפה הם עוזרים. איך עזרה עד תחילת ההליכים.
- ת. זה לא נכון.
- ש. לבית המשפט: בדפי הבנק תציגי היכן נכנס כסף מעזרת ההורים.
- ת. הם קונים אוכל, בגדים, הם קנו פיזית את הדברים.
- ש. לבית המשפט: אם הם קנו פיזית את הדברים ולא מכניסים כסף לחשבון, נכון?
- ת. לא, עכשיו הם מכניסים, כאילו,
- ש. לבית המשפט: מאז ההלוואה הגדולה הם התחילו להכניס כסף לחשבון?
- ת. כן.
- ש. לבית המשפט: כמה?
- ת. עושים לי העברות של 2,000, 1,000.
- ש. לבית המשפט: ולפני כן הם לא הכניסו כסף לחשבון?
- ת. גם, אבל לא סכומים כאלה. יש 1,500 ₪, יש.
- ש. יש פה הפקדות מזומן שכתוב בכתב יד "אמא".
- לבית המשפט: ההעברות הללו לבנק זה מזומן? איך אנו יודעים שהמזומן זה לא כסף "שחור" שהרווחת, אלא מאמא?
- ת. אמא שלי היתה עושה לי העברות בנקאיות. היא הפקידה לי מזומנים גם.

- ש. נדבר על מה שנכנס לבנק. הגשתי בכתב הגנה סיכום הסכומים שנכנסים לבנק. נכנסים 17,000-18,000 ₪ ואת מציינת שיש לך הוצאות בסביבות 5,000 ₪,
- לבית המשפט: הוא שואל האם לפני הקורונה המחזור הכספי שלך היה בסביבות 17,000 ₪. אמת?
- ת. לא נראה לי, לא נשמע לי הגיוני.
- ש. לבית המשפט: כמה היקפי המחזור שלך?
- ת. רואה החשבון שלי היה אומר לי שאני עומדת על 10-11.
- ש. לבית המשפט: מה היקף ההוצאות שלך?
- ת. היקף הוצאות 1,700 שכירות, 800 ₪ רו"ח, חומרים בסך 2,500 ₪,
- ש. לבית המשפט: באזור החמש?
- ת. כן, משהו כזה.
- ש. לבית המשפט: אז נשאר לך נטו חמש?
- ת. לא, אבל יש לי את קרן ההשתלמות, ביטוח מנהלים שאני עושה לעצמי וכל הביטוחים האלה גם יורד לי.
- ש. כל ההוצאות לא מגיעות ל- 5,000 ₪.
- ההוצאות שלך על העסק, מה הרכיב הכי יקר בהוצאות, שכירות?
- ת. החומרים הם הכי יקרים.
- ש. את יכולה להראות לי ברבעון האחרון של 2018 את השיקים של השכירות?
- ת. (מעיינת) 1,700 ₪ השכירות.
- ש. ראיתי את זה בחלק מהחודשים בשיקים. אבל חסר לי שם חצי שנה שכירות, מאוקטובר 2018.
- ת. (מעיינת) מה, בחינם עבדתי אצלו? נראה לך הגיוני?
- ש. אולי שילמת לו במזומן?
- ת. לא, לא, שיקים.
- ש. גם עם רואה החשבון אותו הדבר. ?
- ת. אין דבר כזה. ... לוקח 800 ₪ כל חודשיים. הוא לא מסכים לשלם במזומן, הכל בשיקים.
- ש. יש משהו חשוב שצריך להבין. הגברת מנהלת חשבון אחד פרטי ועסקי.
- ת. נכון, לא רצו להפריד לי בבנק.
- ש. לגבי חומרים לעסק - בשנת 2019 אילו חומרים לעסק קנית? לדוגמא, ברבעון הראשון של 2019? את רושמת חומרים לעסק בכתב יד.

- ת. לא קניתי חומרים? חומרים אני קונה כל חודשיים.
- ש. 2,500 ₪ זה חומרים?
- ת. כן. היה לי גם 6,000 ₪ וחילקתי.
- ש. אז רשמת בכתב יד 2,500 ₪, זה לעסק?
- ת. כן.
- ש. זה לא התשלום של הגן הפרטי של...? כמעט 15,000 ₪ יש כאן שמדווחים עליהם כהוצאות.
- ת. החומרים לעסק זה בשיקים שרשום על זה "חומרים לעסק". הגן של ... זה 2,500 ₪, אבל חומרים זה חומרים. די להפוך את זה למשהו שהוא לא,
- ש. לבית המשפט: למה צריך רואה חשבון לעסק של 10,000 ₪ בחודש?
- ת. אני לא יודעת לנהל חשבונות ולקחתי את רוח"ח כשפתחתי את העסק, הייתי מרוויחה יותר. במהלך השנים היקף המחזור שלי ירד והמשכתי להעסיק אותו."

39. איך אומר ושוב, אי הבהירות לא הוסר בעקבות חקירת התובעת ונדמה כי הגרסה המתיישבת יותר עם ההיגיון הינה כי קיימים תקבולים רבים של התובעת שאינם מוצאים כל ביטוי במדווח על ידה.

40. מעריך אני, אפוא, את הכנסות התובעת בסך 12,000 ₪ לחודש נטו (לאחר הוצאות ומסים) לפחות.

41. אמור מעתה כי הכנסות הצדדים דומות הן אך לא חובותיהם ורכושם, שהרי דירה אין לנתבע ויש לו צורך לגדל גם שני ילדים נוספים במשמורת משותפת וכן פירעון סך מזונות של כ- 1,200 ₪ עבורם.

42. בעמוד 18 העידה התובעת, כך:

- ש" כבר אישרת שאין הוצאה שיש לך. ברור שאוכל, ביגוד והנעלה יש אצלך בדיוק כמו אצלי. הוצאות חריגות מעבר לביגוד, הנעלה, יש לך משהו ששילמת בחצי שנה האחרונה שאני לא שילמתי?
- ת. אני משלמת מה שאני יכולה להרשות לעצמי שזה כרגע המחיה שלהם."

43. הכנסות הצדדים דומות והפועל היוצא הוא שאין כל טעם להפעיל נוסחאות אשר יניבו חיוב פעוט לצד זה או אחר, מה גם שיש מקרים בהם צריך בית המשפט לפסוק ושלא על-פי נוסחאות (וראה: עמ"ש (חי) 20634-04-18 **פלוני נ' פלונית** {פמ"מ - 07.02.2019}).

זמני שהות

44. אמרנו כבר כי אלו גם תוכננו על-ידי הצדדים בהסכם להיות שווים, כך גם המשמורת.

צרכים עודפים אצל מי מהצדדים?

45. אמרנו כבר כי עצם העובדה שהתובעת אישה היא, אינה מקנה לה רק בשל כך זכות לקבלת מזונות.

46. החבות האבסולוטית שיש לאב עד גיל 6 לא רק מוגבלת כלפי צרכיהם ההכרחיים (וראה: עמ"ש (מרכז) 50603-01-14 ל. ר. נ' ד. ר. {פמ"מ - 06.01.2015}), אלא שהיא קיימת כלפי הקטינים, לא כלפי אמם.

47. על-מנת שבמצבי משמורת משותפת ושוות זמני שהות תזכה אם במזונות, צריכה היא להיות "הורה מרכז" או בבחינת מי שבכל זאת משקיע יותר זמן או ממון נחוץ בקטינה (וראה פסק דינו של כבוד השופט י. שנלר: עמ"ש (ת"א) 33549-04-16 **פלוני נ' פלונית** {פמ"מ - 02.11.2017}), או אם מצויה האם בנחיתות הכנסות משמעותית וכזאת לא הוכח כאן - להפך.

ונזכיר, בשולי הדברים, כי לאם מדור משלה בה מתגוררת ילדה נוספת שאינה בתו של הנתבע.

48. מצאנו בסיכומי התובעת מעין טענה שעניינה "דמי טיפול" (עמוד 9). לטעמי, באין הורה מרכז ובשוויון זמני שהות אין התובעת זכאית לדמי טיפול.

49. העובדה כי האב משלם סך 1,200 ₪ למזונות ילדיו האחרים, אין בה להצדיק תשלום לאם בכאן, בנסיבות הקיימות, גם לאור רכוש האם והכנסותיה.

סוף דבר

50. מיום מתן פסק דין זה ואילך, לא יהא עוד האב חב במזונות הקטינים.

51. סכומים שהנתבע שילם על חשבון המזונות, בכסף בלבד ולידי האם מיום הגשת התביעה וכנגד קבלות ו/או אסמכתאות - יכולים להיות מקוזזים על ידו, לעניין

סכומים בהם חב עד ליום מתן פסק דין זה.

52. בנוסף לדמי המזונות וכחלק מהם, יישא הנתבע במחצית ההוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי בו מבוטחים הקטינים.

באמירה הוצאות רפואיות חריגות נכללות אף הוצאות לטיפול אורתודנטי ו/או טיפול שיניים.

53. הנתבע יישא במחצית הוצאות בגין גן/צהרון, זאת עד הגיע בלקטין לתום הלימודים בכיתה ב'.

54. הנתבע יישא במחצית תשלום עבור שיעורים פרטיים במקצועות: לשון, מתמטיקה ואנגלית, בהתאם להמלצת הגורם החינוכי.

55. סכום שלא שולם במועדו יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק, בין היום שנועד לתשלום לבין הפירעון המלא בפועל.

56. קצבת הילדים מאת המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם.

57. לאור התוצאה אליה הגעתי, תישא האם בהוצאות האב בסך 5,000 ש"ח.

58. אני מתיר פרסום פסק דיני זה, ללא פרט מזהה כלשהו אודות הצדדים.

59. המזכירות תסגור התיק.

ניתן היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

דינים ועוד - מבית חשבים ה.פ.ס. מידע עסקי בע"מ
[/https://www.dinimveod.co.il](https://www.dinimveod.co.il)